

κοινωνίαν. Αἱ ὁδοὶ τῆς Ὀδησοῦ εἰσὶ μὲν βαταὶ τῷ ὁδοιπόρῳ ἐν καιρῷ εὐδίῳ· ἀλλ' οὐαὶ τῷ τολμήσαντι προβῆναι εἰς τὰ ἐνδότερα τῆς χώρας διαρκούντος τοῦ χειμῶνος. Ἀπέραντοι ὁδοὶ διακωλύουσιν αὐτὸν ὁλοκλήρους.

Ὁ δημόσιος περίπατος ἐν Ὀδυσσῷ γίνεται ἐπὶ τοῦ τμήματος τῆς πόλεως τοῦ κειμένου παρὰ τὸν λιμένα. Ἀνὰ πᾶν Σάββατον ὁ περίπατος οὗτος πληροῦται ὑπὸ Ἰσραηλιτῶν κατοίκων, συνιστῶντων μέγα μέρος τοῦ ὅλου πληθυσμοῦ, καὶ διερχομένων σὺν γυναιξὶ καὶ τέχνοις τὸ πλείστον τῆς ἡμέρας ὑπὸ τὴν ψυχρὰν σκιάν τῶν καστανεῶν ἢ τῶν κιτρεῶν, τῶν πεφυτευμένων ἐπὶ τοῦ τόπου τοῦ περιπάτου. Τῶν πολυαριθμῶν τούτων Ἑβραίων ὑπάρχουσιν ἐν Ὀδυσσῷ τρεῖς συναγωγαί, αἰτίνες εἰσὶ λίαν κόσμιοι οἰκοδομαί. Ὁμοιάζουσι δὲ καθάπερ αἱ τῶν διαμαρτυρουμένων ἐκκλησίαις, ἰδιωτικαῖς μᾶλλον οἰκίαις ἢ δηρσκευτικαῖς ναοῖς.

Η ΧΗΡΑ ΚΑΙ Ο ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ

Πτωχή τις χήρα ἐνθαρυνθεῖσα ὑπὸ τῆς φημιζόμενης γενναιότητος τοῦ ἐπισκόπου τῆς Ὑόρκης προσέδραμεν εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, συνοδευομένη ὑπὸ τῆς μονογενοῦς αὐτῆς θυγατρὸς κόρης ὥραιας δεκαπενταετοῦς τὴν ἡλικίαν. Ὁ καλὸς κληρικὸς διακρίνας σημεῖα ἐκτάκτου κοσμιότητος ἐπὶ τῆς συμπεριφορᾶς αὐτῶν, ἐπέτρεψεν εἰς τὴν χήραν ἵνα ἐκφράσῃ θαρραλέως τὰς ἀνάγκας αὐτῆς. Αὕτη τότε ἐρυθρίωσα καὶ δακρυχέοντα τῷ εἶπεν, ὅτι ἐχρεώσται πέντε κορώνας δι' ἐνοίκιον, εἰς τὴν ἄμεσον ἀπότισιν τοῦ ὁποίου ὁ οἰκοκύριος ἠπῆλει ὅτι ἤθελε καταναγκάσει αὐτήν, ἐὰν δὲν ἤθελε συγκατανεῦσιν εἰς τὴν προαγωγείαν τοῦ τέκνου της τὸ ὅποιον εἶχεν ἀναθεῖναι ἐν πάσῃ ἀρετῇ καὶ σοφροσύνῃ, Ἐδέετο δὲ τοῦ Ἀρχιερέως, ἵνα, διὰ τῆς πνευματικῆς αὐτοῦ ἐπιτροπῆς, καταπείσῃ τὸν ἀσπλαγχτὸν αὐτῆς πιστωτὴν ὅπως λάβει ὑπομονήν, ἕως ὅτου ἐκ τῆς ἐργασίας αὐτῆς ἤθελεν οἰκονομίσει τὰ μέσα τοῦ νὰ τὸν πληρώσῃ. Ὁ ἐπίσκοπος θαυμάσας τὴν ἀρετὴν τῆς γυναικὸς, τῇ εἶπεν, ἵνα λάβῃ θάρρος· καὶ λαβὼν χάρτην ἔγραψεν ἄμέσως γραμματίον τὸ ὅποιον ἐγχειρίσας αὐτῇ, εἶπεν, ἀπελθε, γύναι πρὸς τὸν ταμίαν μου μετὰ ταύτης τῆς ἐπιστολῆς, καὶ ἐκεῖνός θέλει σοὶ μετρήσει τὸ ἀναγκαῖον σοὶ ποσὸν τῶν πέντε κορώνων πρὸς ἀπότισιν τοῦ ἐνοικείου σου. Ἡ πτωχὴ γυνὴ εὐχαριστήσασα ἐξ ὅλης καρδίας τὸν γενναῖον αὐτῆς εὐεργέτην ἔσπευσε πρὸς τὸν ταμίαν, ὅστις ἄμέσως τῇ ἐπρόσφερε πεντήκοντα κορώνας, τὰς ὁποίας ἐπειδὴ αὕτη μὲν δὲν ἤθελε νὰ δεχθῇ, ὁ δὲ ταμίης δὲν ἠδύνατο νὰ καταπείσῃ αὐτὴν νὰ λάβῃ· παραλαβὼν αὐτὴν ἐνεφανίσθη πρὸς τὸν κύριον αὐτοῦ, ὅστις ἀφοῦ ἐπληροφόρηθῇ τὸ γεγονός, εἶπε, τῷ ὄντι ἐγὼ ἕκαμα λάθος διατάζας πεντήκοντα καὶ θέλω τὸ διορθῶσαι. Γράψας δὲ ἄλλο γραμματίον, καὶ στραφείς πρὸς τὴν πτωχὴν γυναῖκα, ἡ ἀκεραΐτης τῆς ὁποίας εἶχε φέρεῖ αὐτὴν ἐνώπιον αὐτοῦ καὶ

δεύτερον, εἶπε, τοσαύτη εὐθύτης καὶ ἀρετὴ εἰσὶν ἀντάξια ἀμοιβῆς. Ἐδῶ, διέταξας νὰ σοὶ δοθῶσι πεντακόσιοι κορώναι· ὅσας ἐξ αὐτῶν δυνήθεις νὰ οἰκονομήσῃς φύλαξε διὰ προῖκα τῆς θυγατρὸς σου.

Τεράστιον αὐξήσιν τῆς ἀλληλογραφίας μαρτυρεῖ ἐκ νέου ἡ εἰς τὸ Κοινοβούλιον προσαχθεῖσα ἔκθεσις τοῦ διεθυντοῦ τῶν ἀγγλικῶν ταχυδρομειῶν κατὰ τὸ ἔτος 1830—1831. Ἐστάλησαν δηλονότι 1,176,423,600 ἐπιστολαὶ (ἥτοι 4:3 τοῖς 100 πλείοτερον ἢ κατὰ τὸ προηγούμενον ἔτος) 122,884,000 ταχυδρομικῶν δελταρίων (7:4 τοῖς 100 πλείοτερον) 248,881,000 βιβλιαρίων ἢ διατριβῶν σταυροειδῶς δεδεμένων (16:3 τοῖς 100 πλείοτερον) καὶ 133,796,000 ἐφημερίδων (2:5 τοῖς 100 πλείοτερον). Ἐπὶ συστάσει ἐδόθησαν 10,34,546 ἐπιστολαὶ ἀντὶ 8,739,191 τοῦ προπαρελθόντος ἔτους. Πολλὰ δὲν ἀφίκοντο εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον, διὰ τὴν ἀκνηδίαν τῶν ἐπιστελλάντων αὐτάς. 5,300,000 ἐπιστολῶν, 500,000 ταχυδρομικῶν δελταρίων, 4 ἑκατομ. διατριβῶν σταυροειδῶς δεδεμένων, καὶ 400,000 ἐφημερίδων δὲν ἐπεδόθησαν διὰ τὸ ἐνδεὲς τῆς γραπτῆς διευθύνσεως. Ἐρρίφθησαν μάλιστα εἰς τὰ ταχυδρομικὰ κιβώτια ἄνευ οἰασθήποτε διευθύνσεως 27,060 ἐπιστολῶν, ἐν αἷς 4340 περιέχουσαι τραπεζικὰ γράμματα 5000 λιρῶν στερνῶν. Ἀλλὰς τετρακισχιλίας ἀποστολὰς ἐκράτησαν αὐτὰ τὰ ταχυδρομεία, ὡς περιεχούσας ἰχθύς, ἀλλᾶντας, αἰλουρίδια, νεκρὰ πτηνὰ κτλ. Τὸ τηλεγραφεῖον μετεβίβασεν 29,966,965 τηλεγραφήματα· ἥτοι 3,419,000 πλείοτερον ἢ πέρυσιν. Οἱ ὑπάλληλοι ταχυδρομειῶν καὶ τηλεγραφείων συμποσοῦνται εἰς 48,000, ἐν οἷς διςχιλίας γυναῖκες. Αἱ πρόσοδοι τῶν ταχυδρομειῶν ἀνέβησαν εἰς 5,440,665· ὑπελείφθησαν δὲ κέρδος καθαρὸν 2,939,646.

Εἰς τὰς ἐφημερίδας τῆς Νέας Ὑόρκης ἀναγινώσκωμεν ἀληθῶς καταπληκτικὰ περὶ τῆς ταχύτητος τῆς ἐκτάκτου ἀμαξοστοιχίας, ἥς ἐπέβαιναν ὁ προσκληθεὶς διὰ τὸν πρόεδρον Γκαρφίελδ ἱατρός Ἀμιλτον. Ἀναγελθέντος τῇ 3 ὥρᾳ τῷ διεθυντῇ τοῦ σιδηροδρόμου τῆς Πανσιλβανίας ὅτι ἦν λίαν κατεπείγουσα ἡ ἀναχώρησις τοῦ ρηθέντος ἱατροῦ, εὗρέθη μετὰ 9 λεπτὰ ἔτοιμως ἀμαξοστοιχία συνισταμένη ἐκ τῆς ἀτμαμάξης καὶ ἐνὸς βαγωνίου· τῇ δὲ 4 καὶ 51 ἔφθασεν αὕτη εἰς Φιλαδέλφειαν καίτοι παρεκωλύθη ἐπὶ 15 λεπτὰ καθ' ὁδὸν ἕνεκα τῶν διαβαινουσῶν ἀμαξοστοιχιῶν. Τὰ 142 χιλιάμετα (στάδια), τὰ ἀποτελοῦντα τὴν μεταξὺ τῶν δύο πόλεων ἀπόστασιν διηνύθησαν λοιπὸν εἰς 87 λεπτὰ, ἥτοι ἡ ταχύτης τῆς ἀμαξοστοιχίας ἦτο περίπου 100 χιλιαμέτρων κατὰ ὥραν τρία λεπτὰ μετὰ ταῦτα ἀνεχώρησεν ἑτέρα ἀμαξοστοιχία, ἥτις ἀνέμνε τὴν πρώτην, διὰ Μαϊ Βιέδ, καὶ δὴ μετὰ μεγαλητέρας ἔτι ταχύτητος, τοιαύτης μάλιστα, ὥστε ἦτον ἀδύνατον νὰ σταθῇ τις ὄρθιος ἐν τῇ ἀμάξῃ, καὶ ἔπρεπε νὰ κρατῶσι κατὰ τὸ παρατεθὲν καθ' ὁδὸν δεῖπνον, τὰ πινάκια καὶ τὰ ποτήρια ἵνα μὴ ἐκσφενδονισθῶσιν

ἀπὸ τῆς τραπέζης. Ἐν Μαΐ, Βιέβ τέλος ἤλλαξεν ὁ
ιατρός τὴν ἀμαξοστοιχίαν, ἥτις ἔφερεν αὐτὸν τῇ 7 καὶ
54 λεπτὰ εἰς Βασιγκτώνα. Ἡ ὅλη πορεία, ἥτις ἄλ-
λοτε μὲ τὰς ταχείας ἀμαξοστοιχίας διαρκεῖ 10 ὥρας,
διήρκε διὰ τῆς ἐκτάκτου ταύτης, μόνον 4 1/4 ὥρας.

Η ΕΝ Τῇ ΦΥΣΕΙ ΑΡΜΟΝΙΑ

Γιὰ ἰδὲς, γιὰ ἰδὲς τὸν οὐρανὸ πόσοι φανοὶ στολίζουν !
Λὲς κ' εἶν' λαμπάδες ποῦ φωτοῦν τῇ θεῖᾳ κατοικίᾳ
Στῇ γῇ γιὰ ἰδὲς τὰ λουλούδα, πόσο λαμπρὰ μυρίζουν,
Πόση 'στὸν κάμπο ρίχνουνε ὠραῖα εὐωδία !

Γιὰ κύττα ἐκεῖ ἀκένωτη, πῶς τρέχει ἡ βροσοῦλα·
Γιὰ 'δὲς τῆς δὲ σῶνεται, νερὸ μαργαριτάρι
Χύνει, ποτίζει τὰ δένδρᾶ, τὰ λουλουδάκια οὐλα.
Γιὰ 'δὲς τὸνα πῶς βοήθᾳ τὸ ἄλλο μὲ καμάρι !

Τ' ἄνθη ρίχνουν τὴν μυρουδιά, ἡ βρούσις τῇ δροσοῦλᾳ,
Τὸ δένδρῳ δίνει τοὺς καρποὺς, ὁ ἥλιος μᾶς φωτίζει,
Δροσιὰ μᾶς στέλνει τὸ πρωτὴ ὠραῖα ἡ αὐγούλα
Κι' ὁ κάμπος μὲ τὰ στάχθα του μᾶς τρέφει, μᾶς ψωμίζει.

Γιὰ ἰδὲς, γιὰ ἰδὲς 'ξημέρωσε, ὁ ἥλιος λαμπρὸς 'βγαίνει
Καὶ ὑπερήφανος ψηλὰ ὑψοῦται 'στὸν ἀέρα·
Φεύγουν τὰ ἀστρα χάνονται κανένα τους δὲν μένει,
Γιὰ 'δὲς ὅλα ξυπνήσανε, ἐπρόβαλεν ἡ 'μέρα.

Τὰ ἔργα του δὲ ὁ καθεὶς πηγαίνει γιὰ ν' ἀρχίσῃ,
Ὁ ἀμπελοργὸς 'στ' ἀμπέλι του, ὁ μυλωνᾶς 'στὸ μύλο,
Ὁ περβολάρης τὸν ἀγρὸν πάει γιὰ νὰ ποτίσῃ
Κ' ἡ πεταλούδα ξεπετᾷ ἀπ' τὸν ἀνθὸ 'στὸ φύλλο.

'Αρχίσαν τὰ ζωῦφια κ' ἐκεῖνα τῇ δουλειᾷ τους·
Ἡ μέλισσα τὸ μέλι της γυρεύει 'στὰ λουλούδια,
Τὰ χελιδόνια πᾶν νὰ βροῦν τροφὴ γιὰ τὰ παιδιὰ τοῖς
Κι' ὁ τοῖντζήρας μὲς τῆς ἰτηαῖς ἀρχίζει τὰ τραγοῦδια.

'Ακούσατε, ἀκοῖσατε μιὰ θεῖα μελωδία,
Γιὰ δὲς πουλιὰ ποῦ τραγουδοῦν μὲς σὲ κλαδιὰ δροσάτα.
Μὲς τᾶνθη, μὲς τὰ πουλούδα, μέσα 'στὴν εὐωδία
Καὶ 'στῇ δροσοῦλᾳ χαίρονται τὰ χαρωπὰ τους νηῆτα.

Πάλι τὸ βράδυ ἔφθασε· καθένας θὰ πλαγιάσῃ.
Θὲ νὰ σωπάσῃ ὁ τοῖντζήρας, τὸ θλιβερὸ τ' ἀηδόνι,
Πουλιὲ μεγάλο καὶ μικρὸ θὰ πᾶν νὰ κουρνιάσῃ,
Θ' ἀρχίσῃ τὸ νανούρισμα τῆς νύχτας τὸ τριδόνι.

Τί ἀρμονία θαυμαστὴ 'στὴ φύσι ! τί σοφία !
Καθένα 'ξέρει τῇ δουλειᾷ, ποῦ τοῦδωκ' ὁ Θεὸς του,
Καὶ πάει ἀπαράβητα μὲ τὴ παραγγελία
Τοῦ Πλάστου καθὼς κι' ὁ Δαβὶδ εἶπεν ὁ ψαλμοδὸς του !

Σκοτάδι σ' ὅλην τῇ γῇ ὁ Πλάστης θὲ ν' ἀπλώσῃ,
Νὰ κοιμηθοῦνε ἥσυχα ὅλα τὰ πλάσματά του.
Πόσο φροντίζει ὁ Θεὸς γιὰ μᾶς ! Καὶ ὅμως πόσοι
Ἐν τοῦτοις δὲν δοξάζουν τὸ ἅγιον ὄνομά του !

Πειραιεύς.

Π. Κ. Ἀποστολίδης.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

* * Τηλεγράφημα ἐκ Νέας Ὑόρκης ἀπὸ 7 ἑβρίου ἀναγ-
γέλλει, ὅτι ἡ κυβέρνησις τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ὥρισε
τὴν 8ην Σεπτεμ. πρὸς τέλεσιν δημοσίων δεήσεων ὑπὲρ τῆς
ἀναρρώσεως τοῦ προέδρου τῆς Δημοκρατίας κ. Γάρρηνλντ, καὶ
ὅτι πάντα τὰ δημοσία καὶ ἰδιωτικά καταστήματα θέλουσι,
κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην, εἶσθαι κεκλεισμένα.

* * Ἀγγλικὸν τι περιοδικὸν ἀναγράφει τὰ ἑξῆς, ἐξ ὧν
ἀποδεικνύεται, ὅτι αἱ μυῖαι ὀμιλοῦσιν. Κατὰ παρατηρήσεις
ἄγγλου φυσιοδίφου, ἡ γλῶσσα αὐτῶν τῶν μυῶν δὲν εἶνε αἰ-
σθητὴ εἰς τὸ ἀνθρώπινον οὖς, αἱ μυῖαι ὅμως μεταξὺ αὐτῶν
ἀντιλαμβάνονται αὐτῆς ἄριστα. Δὲν πρόκειται βεβαίως περὶ
τοῦ βόμβου ὃν συχνάκις ἀκούομεν παρὰ τῶν μυῶν παρα-
γόμενον, διότι οὗτος προέρχεται ἐκ ταχείας τῶν πτερύγων
κινήσεως, ἀλλὰ περὶ ἰδιαιτέρων ἤχων οὓς μεταχειρίζονται
καὶ δι' ὧν συνεννοοῦνται. Οἱ ἤχοι οὗτοι ἐγένοντο αἰσθητοὶ
διὰ τοῦ μικροφώνου. Μυῖα τεθεῖσα ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ
ὀργάνου, παρήγαγεν ἤχους καταληπτοὺς εἰς τὸν παρατηρη-
τὴν καὶ προσομοιάζοντας πρὸς τὸν χρεμετισμὸν τοῦ ἵππου.

* * Αἱ Τυνησιακαὶ σημαῖαι αἱ ἀλωθεῖσαι ἐν Σράξ ἀ-
νηρτήθησαν ἐν Παρίσις ἐν τῷ καταστήματι τῶν Ἀπομά-
χων. Μία τούτων ἦτον ἡ σημαία τοῦ Προφήτου, εἶναι δὲ ἐκ
μετάξης πρασίνου χρώματος, μὲ πλαταϊὰν ἐρυθρὰν σειράν.

* * Αἱ γυναῖκες μέχρι τοῦδε ἐξηρουντὸ τῶν ἐπιστήμων
θέσεων ἐν Ἰνδία, ἀλλὰ τώρα μία τούτων διωρίσθη μετε-
ωρολογικὸς ὑπάλληλος ἐν τῇ κυβερνήσει τοῦ Μαδράς.

Λύσεις τῆς ἐν τῷ ἀριθ. 14 Ἀκροστιχίδος.

Ε—ωσφόρος
Σ—άτυρος
Τ—υφῶν
Ι—μερος
Α—φροδίτη.

Ἐλυσεν δ' αὐτὴν ὁ κ. Γεώργιος Ι. Θεόφιλος (Πειραιεύς).

Ἀπλῇ Ἀκροστιχίς.

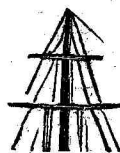
Τοῦ Διὸς θυγάτηρ καὶ Μνημοσύνης τῆς θεῖας,
Ὡ φιλε μου, εἶμαι καὶ πέντ' ὀνομάτων,
Ὡν χίλια διακόσια ἔξ εἶναι τὸ ἄθροισμά των,
Τὰ ἀρχικά μ' ἀποτελοῦν ἐκ τῆς Μυθολογίας.
Τὸ πρῶτον εἶναι παλαιὸν, παλαιατόν τι ὄν
Πρὸς δὲ καὶ δυσἀπόφρευκτον καὶ δημουργικόν,
Τὸ δεύτερον δὲ δικαστὴν τοῦ Ἄδου μοι σημαίνει.
Τὸ τρίτον δὲ θεὰ τις ἦν, θεὰ τις ὀπλισμένη
Προστάτρια δὲ τῶν τεχνῶν ἐφ' ὅλων τε ἐν γένει.
Τὸ δὲ ἀκόλουθον δηλοῖ πελώρια τιν' ὄντα,
Προσέτι κ' ὑπεράνθρωπα κατέχοντα προσόντα.
Τὸ δὲ ἀκόλουθον ποῦ εἶν' τὸ τελευταῖον ἀπ' ὅλα
Εἶναι δὲ μία ἐκ πασῶν παντὸς τοῦ ἔτους ὥρα.

Γ. Ι. Θεόφιλος.

ΓΡΙΦΟΣ 4.

Xρ

Xρ

T

ου

Δημητ. Στάης.

Τῷ πρώτῳ πέμψοντι πρὸς τὴν διεύθυνσιν
τὴν λύσιν τοῦ παρόντος γρίφου δωρεῖται ὑπὸ
τοῦ γράψαντος «Ἡ καταστροφή τῶν Γεννι-
τσάρων» τοῦ κ. Στεφ. Θ. Ξένου.